

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

Δ/νσις: Ιωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Αθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
30 Ιανουαρίου 2024

Αγαπητά μας παιδιά,

Είναι κοινῶς παραδεκτό ότι ζούμε σέ μιά κοινωνία, ή όποια αντιμετωπίζει ποικιλόμορφα προβλήματα και δύσκολες καταστάσεις. Γι' αύτό έχουμε άνάγκη άπό πρότυπα και φωτεινά παραδείγματα, τά όποια θά είναι γιά όλους έμας πολύτιμος έπιστηριγμός.

Τέτοια ζωντανά παραδείγματα είναι και οι Τρεῖς Τεράρχες, φωστήρες ύπερολαμπροί τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ο Μέγας Βασίλειος, ἀνδρας ἐνάρετος και εὐλαβής, τοῦ όποιου ή φωνή, ὅπως ἀκοῦμε στόν Ἐπιτάφιο Λόγο πού ἐκφωνήθηκε ἀπό τὸν ἄγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο, ἀκουγόταν σάν βροντή, διότι ὁ βίος του ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ο Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κοσμημένος μέ σπάνιες ἀρετές και τρισόλβιος διδάσκαλος, ὁ όποιος ἐπαξίως ὀνομάστηκε Θεολόγος. Καί τέλος, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ όποιος μέ τούς ἐμπνευσμένους λόγους του καί τή φητορική του εὐφράδεια, ὑπερέβαλε τούς φήτορες ὅλων τῶν ἐποχῶν.

Οι Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες, ιερουργοί τῶν θείων Μυστηρίων, διαλάμπουν στό στερέωμα τῆς οἰκουμένης, ἐκπέμποντας φῶς και θεϊκή λάμψη. Ο καθένας ἀπό αὐτούς συνέβαλε τά μέγιστα στήν προώθηση τῆς γνώσεως και τῆς σοφίας, ἀλλά και στήν καλλιέργεια τῆς θεολογικῆς σκέψεως, και γι' αὐτόν τὸν λόγο τιμῶνται ως προστάτες τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἀλλά και ως ἐμπνευστές τόσο γιά τούς μαθητές, ὅσο και γιά τούς εὐσεβεῖς ἐπιστήμονες και τούς ύπεύθυνους πνευματικούς διδασκάλους.

Ωστόσο, ὅλος αὐτός ὁ θαυμασμός, στά βυζαντινά χρόνια καὶ συγκεκριμένα τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα ἐπί Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, μετετράπη σὲ φιλονικία μεταξύ τῶν ἑλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν. Μιά ἔριδα ὡς πρός τὴν ἀξίαν ἐνός ἑκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἐτοι, τὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν χωρίστηκαν σὲ τρεῖς παρατάξεις. Ἄλλοι ὄνομάζονταν Ἰωαννίτες, ἄλλοι Βασιλεῖτες καὶ ἄλλοι Γρηγορίτες. Οἱ πρῶτοι θεωροῦσαν τὸν Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο ἀπαράμιλλο καὶ μοναδικό ἔρμηνευτή τῶν Θείων Γραφῶν. Οἱ δεύτεροι, προέβαλαν τὴν κοινωνική καὶ φιλανθρωπική δράση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, θεωρώντας τὴν περίφημη Βασιλειάδα ἔργο μοναδικῆς ἀξίας, ἀφοῦ μέσα σ' αὐτήν ὑπῆρχαν ξενῶνες, νοσοκομεῖα καὶ γηροκομεῖο, ὅπου θεραπεύονταν οἱ ἀνάγκες τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν. Ἄλλα καὶ ἡ τρίτη ὅμαδα, ἔχοντας ισχυρά ἐπιχειρήματα, τόνιζε τή συγγραφική δεινότητα τοῦ Γρηγορίου, ἀλλά καὶ τὴν ποιμαντική δράση καὶ φροντίδα πού ἐπέδειξε γιά τὴν προστασία τοῦ ποιμνίου του ἀπό τούς αἰρετικούς.

Ἡ δλη ἀντιπαλότητα θά λήξει μέ τὴν ἐμπνευσμένη ἰδέα τοῦ Ἰωάννου Εὐχαῖτων. Ὁ σοφός ἐπίσκοπος σκέψθηκε, μετά ἀπό θεῖο φωτισμό, νά συντάξει Ιερά Ἀκολουθία καὶ νά συνεορτάζονται τὴν ἴδια μέρα οἱ «τρεῖς μέγιστοι φωστήρες τῆς τρισηλίου Θεότητος»¹.

Αὐτός ὁ κοινός ἑορτασμός, τὴν 30ήν Ἰανουαρίου, μᾶς δίδει τὴν εὐκαιρία νά διαπιστώσουμε ὅτι καὶ οἱ Τρεῖς Καππαδόκες Πατέρες ἀφουγκράζονταν τὸν παλμό τῆς κοινωνίας καὶ τίς διαχρονικές ἀνάγκες τοῦ κοινωνικοῦ ἴστοῦ. Ἐθεσαν ὡς κέντρο τῆς διδασκαλίας τους τὸν ἀνθρωπό καὶ προσπάθησαν μέσα ἀπό τὴν προβολή τῆς ἐνάρετης ζωῆς νά ἐπαναφέρουν τό ἀνθρώπινο πλάσμα στὴν ἀρχική δόξα καὶ παραδεισένια κατάσταση.

Τόσο κατά τή διάρκεια τοῦ τετάρτου αἰῶνα, κατά τὸν ὅποιο ἔζησαν οἱ σήμερα τιμώμενοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅσο καὶ στή σύγχρονη ἐποχή, τό ἀνθρώπινο γένος βίωσε καὶ ἔξακολουθεῖ νά βιώνει τὴν ἀπελπισία, τὸν πόνο καὶ τή θλίψη. Ἐπομένως, εἶναι διαχρονική ἡ ἀνάγκη νά ἀναζητήσουμε τὴν

¹ Απολυτίκιο Τριῶν Ιεραρχῶν.

εύτυχία καί τή χαρά, καί νά ἀνακαλύψουμε τό ἀληθινό νόημα τῆς ζωῆς.

Αὐτό τό οὐσιαστικό περιεχόμενο στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀναζητοῦν καί οἱ Τρεῖς διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, μιλώντας γιά ἐπαναπροσδιορισμό τῆς σχέσεως μας μέ τόν Θεό καί γιά συνεχή ἀγώνα κατά τῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισότητας, τῆς περιφρόνησης τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τῆς βίας. Ή τελευταία, δυστυχῶς, ἔχει κάνει ἔντονη τήν παρουσία τῆς καί στόν χῶρο τοῦ σχολείου, ἀφοῦ πολύ συχνά γινόμαστε μάρτυρες βιαιοπραγίας μεταξύ τῶν μαθητῶν, ἀλλά καί γενικότερα ἀκραίων συμπεριφορῶν.

Καί στόν εὔρυτερο χῶρο τῆς κοινωνίας μας δέν ἐλλείπουν φαινόμενα βίας καί ἐγκληματικότητας, ἵδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια. Πῶς δῆμως φτάσαμε σέ αὐτό τό θλιβερό φαινόμενο; Απάντηση σέ αὐτό τό ἐρώτημα δίδει ἔνας ἐκ τῶν σήμερα ἔορταζομένων Ἀγίων. Ο Οἰκουμενικός Διδάσκαλος τῆς Ἔκκλησίας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀριστος ψυχογράφος τοῦ ἀνθρώπου καί ἐρμηνευτής ὅλης σχεδόν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, διατείνεται ὅτι ἡ αἰτία τῶν προβλημάτων τῆς κοινωνίας καί τῆς ἐπικράτησης τῆς βίας εἶναι ἡ διεφθαρμένη προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας².

Η ἐλευθερία ἥταν ὄντως ἔνα ὕψιστο δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς πρωτοπλάστους, τήν ὅποία δυστυχῶς δέν διαχειρίσθηκαν σωστά, μέ ἀποτέλεσμα νά ἔχουμε τήν πτώση καί τήν εἰσβολή τῶν παθῶν³. Ως ἐκ τούτου, ὁ χρυσορρήμων Πατέρας ὑποστηρίζει ὅτι αἰτία τοῦ κακοῦ δέν εἶναι ὁ Θεός, ἀλλά ἡ κακή χρήση τοῦ αὐτεξουσίου ἀπό τόν ἀνθρωπο. Η ἀπλοϊκή διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, ἡ ὅποία περιφρονεῖται ἀπό πολλούς, ἐμπεριέχει αὐτές τίς οὐσιαστικές ἀλήθειες, τίς ὅποιες φωτίζει ἔτι περαιτέρω αὐτός πού ἐδέχθη τή θεία χάρη ἀπό τούς οὐρανούς καί πού μέ τά χείλη του διδάσκει ὅλους τούς ἀνθρώπους.

² Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Εἰς πρός Γαλάτας Ὄμιλον», Patrologia Graeca, ἐπιμ. ἔκδ. J. Migne, τόμ. 61, στίχ. 618.

³ ὁ.π. τόμ. 60, στίχ. 507.

Ο ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος μέχρι ἐκείνη τή στιγμή βρισκόταν σέ ἀρμονική σχέση μέ τόν δημιουργό Του καὶ τά ἄλογα πλάσματα καὶ κατοικοῦσε στόν Παράδεισο, ἀπομακρύνεται ἀπό τόν πλάστη του. Ο Θεός ἀδιαμφισβήτητα δέν παύει ν' ἀγαπᾶ τόν ἄνθρωπο, ἀλλά ἀναμένει τήν ἐπιστροφή τοῦ πλάσματός Του στήν πατρική ἀγκάλη.

Αὐτή ἡ θεϊκή ἀγάπη ἀποκαλύπτεται περίτρανα στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ αὐτό τό πρόσωπο προβάλλουν οἱ Τρεῖς Ιεράρχες ως τή μοναδική λύση σέ ὅλα τά προβλήματα τοῦ ἄνθρωπου καὶ ἴδιαιτέρως στό πρόβλημα τῆς βίας. Πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι μόνο μέ τή βοήθεια τοῦ Χριστοῦ θά ἀποκτήσουμε τήν εἰρήνη καὶ πλέον ἡ βία δέν θά ἔχει θέση στίς καρδιές μας, ἀφοῦ θά βλέπουμε ὅλους τούς ἄνθρωπους ως ἀδελφούς μας.

Ἄγαπητά μας παιδιά, σᾶς εὐχόμαστε καλή πρόοδο καὶ σᾶς καλοῦμε νά ἀφουγκραστεῖτε τό μήνυμα τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, ξεδιψώντας μέ τά σωτήρια νάματα τῆς διδασκαλίας τους καὶ ἀποκτώντας ὅχι μόνο τή σοφία τῶν γραμμάτων, ἀλλά κυρίως τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ καὶ τή γαλήνη στίς καρδιές σας.

Μέ πατρική στοργή καὶ ἀγάπη

Ο Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο Αθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

καὶ τά μέλη τῆς Διαρκοῦς Ιερᾶς Συνόδου

